

[Marianne Jelved]

Hvis det nuværende Idrættens Forskningsråd skal ændres eller erstattes af en statslig foranstaltning, tror jeg, at man skulle overveje en helt anden finansieringsform og opbygning. Man kunne sætte det i sammenhæng med den ændring af fordelingsnøglen i forbindelse med tipsmidlerne, som drøftes i øjeblikket. Så kunne man tage en procentsats af disse midler til idrætsforskning, og så kunne forskningsrådet udpeges af forskellige forskningsinstitutioner, bl.a. dem, der er nævnt i det socialdemokratiske forslag.

Med en sådan konstruktion ville idrætsorganisationerne og andre kunne søge om midler til forskningsopgaver, og idrætsorganisationerne kunne også vælge at tage selvstændige initiativer, hvad de jo allerede gør.

Men jeg har sagt »hvis« og »hvis« i flere sammenhænge, og det er, fordi jeg ikke er sikker på, at det er en god idé at lave om på Idrættens Forskningsråd, som vi har det i dag. Jeg er ikke blevet overbevist af hr. Jimmy Stahrs m.fl.s. lovforslag.

Jørgen Tved (FK):

Efter at have læst hr. Jimmy Stahrs lovforslag må jeg nok sige, at jeg beklager, at studiekredsen mellem Socialdemokratiet og SF ikke har været i funktion i hvert tilfælde på dette område, for jeg har faktisk samme opfattelse, som hr. Stilling gav udtryk for for et øjeblik siden. Det havde nok været rigtigt, om de to ting var blevet diskuteret, således at man var kommet frem til en fælles opfattelse og måske også et fælles forslag.

Vi er enige i intentionerne i lovforslaget, men som det er affattet, mener vi, at det kunne have været indeholdt i det forslag, vi lige har behandlet. Så kan vi håbe på, at der kan ske noget under udvalgsarbejdet, så der kan komme noget fornuftigt ud af det.

Jeg er måske nok lidt loren, når man taler om en anden finansieringsform. Hvis der er tale om det forskningsråd, som vi har i øjeblikket, og hvor der godt nok gives nogle offentlige midler, og man er indstillet på, at det skal hvile fuldt ud på offentlige midler, så er jeg tilhænger af en anden finansieringsform, men hvis man mener, at det skal klares helt uden offentlig hjælp, så er jeg til gengæld meget lidt enig i det, den radikale ordfører sagde.

Jimmy Stahr (S):

Traditionelt plejer man ved denne lejlighed at takke, men jeg har jo ikke så meget at takke for, så det kan jeg springe hurtigt over.

Jeg er glad for, at ministeren dog i sin tale brugte ordet »velment«, og det er der også andre der ligesom har trøstet mig med; der var nok gode meninger bag det, og det var ikke, fordi vi var dumme, men det kunne bare ikke bruges til noget.

Det synes jeg selvfølgelig er synd, for jeg mener, der er nogle ting, som man måske har overset i forslaget. Jeg synes, at forslaget er med til at sikre en meget mere langsigtet forskningsindsats og forskeruddannelse, og når man ikke kan se nogen forskel på det her foreslåede og det gamle forskningsråd, som én i hvert fald havde fundet frem til, så kan jeg i hvert fald nævne én væsentlig forskel, nemlig at dette her har mulighed for at give både løn og stipendier til forskningen, og det er sandelig en vigtig og væsentlig ting.

Lovforslaget er også opbygget sådan, at det virker betydelig mere demokratisk. Vi har bl.a. medtaget ting som kønsfordelingen, lettere udskiftning af dem, der sidder i rådet, osv., således at vi kunne sikre en mere demokratisk holdning. Det fremgår også af bemærkningerne – det kan være, at de ikke er gode nok – at vi afviger fra de statslige forskningsråd ved en meget mål- og praktisk rettet forskning, som idrætten har brug for.

Men det hjælper jo ikke så meget, og der har jo heller ikke rejst sig mange spørgsmål.

Jeg må nok sige, at jeg er lidt træt af hr. Stillingers given karakter til os hele tiden med hensyn til, om vi går ind for eller ikke går ind for breddeidrætten osv. Vi burde være kommet over den måde. Hvis jeg endelig skal sige noget, er det – og det kan de af os, der har været herinde bare et par år, huske – at vi såmænd ikke skal mere end et par år tilbage, da var det vist umuligt at drive en SF'er op på denne talerstol for at snakke om noget som helst, der havde med idræt at gøre; de vidste intet om det. Men nu er der altså pludselig kommet en særlig studiegruppe i SF, der er meget effektiv, og nu føler man, at man sådan kan stå og give os karakterer efter, hvordan vi opfører os i forhold til breddeidrætten. Det tror jeg nok er lidt hurtigt. Det minder mig lidt om børn, når de begynder at retlede hinanden.